

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/53/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1220010253
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Šamko
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1220010253.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Šamka a sudcov JUDr. Ivety Zelenayovej a JUDr. Danice Veselovskej, v trestnej veci proti obžalovanému O. B., stíhaného pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. zák., o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 1T/29/2020 zo dňa 11.05.2021, na verejnom zasadnutí konanom dňa 15. júna 2022 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 1T/29/2020 zo dňa 11.05.2021 bol obžalovaný O. B. podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava II sp. zn. 4Pv/134/2017 zo dňa 11.03.2020, pre skutok právne kvalifikovaný ako pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. zák. (body 2 a 3 obžalobného návrhu), ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

s odsúdeným B. P. po vzájomnej dohode dňa 21.05.2015 v čase od 17:17 hod. do 17:21 hod. v Českej republike, katastrálne územie obce Kamenice, na odpočívadle pri diaľnici DI na 95,8 km v smere jazdy z Prahy do Brna, na parkovisku pri čerpacej stanici OMV, vnikli do tam zaparkovaného a riadne uzamknutého vozidla značky Z. A., červenej farby, evidenčné číslo XTX XXXX, z ktorého B. P. odcudzil notebook značky HP Spectre 13- SMB Pro ultrabook v hodnote 19 000,- Kč, čo v prepočte činí 694,67 €, mobilný telefón značky iPhone 6, model iPhone7C2 v hodnote 16 500 Kč, čo v prepočte činí 603,27 €, čím poškodenej spoločnosti Z. CZ, s. p., so sídlom V. XXX, Z. u G. B., Y. republika spôsobili škodu vo výške 35 500 Kč, čo v prepočte činí 1 297,94 €

a s odsúdeným B. P. spolu s doposiaľ neznámym páchatelom po vzájomnej dohode dňa 11.06.2015 v čase od 15:12 hod. do 15:15 hod. v Českej republike, katastrálne územie obce Kamenice, na odpočívadle pri diaľnici DI na 95,8 km v smere jazdy z Prahy do Brna, na parkovisku pri čerpacej stanici OMV, vnikli do tam zaparkovaného a riadne uzamknutého vozidla značky I. iXX W., modrej farby, evidenčné číslo XBX XXXX, z ktorého B. P. odcudzil tablet značky Samsung T535 Galaxy spolu s polohovateľným puzdrom značky Samsung TAB4 v celkovej hodnote 7 080 Kč, čo v prepočte činí 259,17 €, čím poškodenej spoločnosti G. spôsobili škodu vo výške 7 080 Kč, čo v prepočte činí 259,17 €, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Okresný súd zároveň podľa § 287 ods. 3 Tr. por. (správne malo byť podľa § 288 ods. 3 Tr. por.) odkázal poškodených Z. CZ s.p. a G..r.o. s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie prokurátor v neprospech obžalovaného, ktoré odôvodnil osobitným písomným podaním tak, že sa s rozhodnutím okresného súdu nestotožňuje. Na základe analýzy kamerových záznamov vykonanej Políciou Českej republiky zo dňa 27.05.2015 v spojení s analýzou zo dňa 27.11.2015 bolo jednoznačne preukázané, že polícia Českej republiky ako

spolupáchateľa skutku jednoznačne stotožnila obžalovaného O. B.. Obžalovaného príslušníci polície poznajú na základe osobnej znalosti. V zmysle § 528 Tr. por. úkon urobený orgánmi dožadujúceho štátu v súlade s právnym poriadkom tohto štátu má rovnakú platnosť v SR, ako by ho urobili slovenské orgány. Navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný O. B. prostredníctvom svojho obhajcu tak, že odvolanie prokurátora považuje za nedôvodné. Poukazuje na to, že v súdnom spise sa síce nachádza policajná analýza videozáznamov z pohybu osôb na čerpacej stanici, z ktorého ale nie je zrejmé, kto je páchatelom skutku krádeže. Policajti ČR sa domnievali, že páchatelom skutkov mohol byť práve obžalovaný, avšak zabezpečená dôkazná situácia ich domnienky vyvrátila. Skutočnosť, že obžalovaný bol na motorovom vozidle kontrolovaný hliadkou PZ nasvedčuje iba skutočnosti, že sa nachádzal v danom čase na území ČR, avšak nijako nenasvedčuje tomu, že je páchatelom uvedeného skutku. Prokurátor iste disponuje vedomosťou, že úradný záznam policajta nie je dôkazom a skutočnosť sa v ňom nachádzajúce musia potvrdiť iné dôkazné prostriedky, k čomu nedošlo. Navrhol, aby bolo odvolanie prokurátora zamietnuté podľa § 319 Tr. por.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedla, že sa pridrižiava písomných dôvodov podaného odvolania. Navrhla, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obhajca obžalovaného uviedol, že sa pridrižiava písomného vyjadrenia k odvolaniu prokurátora a navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť ako nedôvodné.

Obžalovaný uviedol, že sa pridrižiava návrhu svojho obhajcu.

Krajský súd v Bratislave podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že podané odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Odvolací súd je názoru, že v konaní pred okresným súdom ako súdom prvého stupňa nedošlo k žiadnym takým chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, pričom na hlavnom pojednávaní boli vykonané všetky dostupné a potrebné dôkazy nevyhnutné pre spravodlivé rozhodnutie súdu, pričom odvolací súd je názoru, že súd prvého stupňa vykonané dôkazy správne a logicky vyhodnotil a to spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniu § 2 ods. 12 Tr. por.

Pokiaľ prokurátor vytýka súdu prvého stupňa chybné hodnotenie dôkazov, tak odvolací súd pripomína, že ak súd prvého stupňa postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne, t. j. ak dôkazy hodnotil podľa vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito ako aj vo vzájomnej súvislosti a dospel k logickým záverom, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok len preto, že napríklad sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. V takomto prípade totiž nie je možné vytknúť napadnutému rozsudku žiadnu vadu (judikatura R 53/1992).

V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že výrok o vine zo spáchania trestného činu nie je možné založiť len na indíciách, domnienkach, či len na, do určitej miery, pravdepodobných skutkových záveroch alebo len na skutočnosti, že nemožno vylúčiť, že skutok spáchal aj obžalovaný O. B.. Výrok o vine musí byť založený na skutkovom stave, o ktorom nie sú dôvodné (rozumné) pochybnosti a ktorý nepochybne vyplýva z vykonaných dôkazov.

Odvolací súd sa stotožňuje so súdom prvého stupňa v tom, že z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní nemožno urobiť, bez rozumných pochybností, záver o vine obžalovaného O. B. zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Aj podľa názoru odvolacieho súdu bolo nevyhnutným aplikovať v posudzovanej trestnej veci zásadu in dubio pro reo.

Krajský súd v prvom rade poukazuje na to, že prokurátor podal obžalobu nielen na obžalovaného O. B., ktorému kládol za vinu spáchanie skutkov uvedených v bodoch 2 a 3 obžalobného návrhu, ale aj na obžalovaného B. P., ktorému kládol za vinu spáchanie skutkov uvedených v bodoch 1 až 3 obžalobného návrhu s tým, že skutky uvedené v bodoch 2 a 3 mal spáchať spoločne s obžalovaným O. B..

Ohľadne B. P. bolo predmetné trestné konanie právoplatne skončené trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 1T/29/2020 zo dňa 16.03.2020, právoplatného dňa 20.05.2020. Z uvedeného trestného rozkazu vyplýva, že B. P. bol uznaný za vinného vo všetkých troch bodoch uvedených v obžalobnom návrhu a to zo spáchania pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. a) Tr. zák.

Z citovaného právoplatného súdneho rozhodnutia možno teda vyvodiť, že všetky prokurátorom žalované skutky (čiastkové útoky) a to aj tie, ktoré sa prokurátorom kladú za vinu obžalovanému O. B., sa stali, majú znaky skutkovej podstaty trestného činu krádeže a dopustil sa ich minimálne už odsúdený B. P..

Sporným medzi procesnými stranami bolo, či sa skutkov uvedených v bodoch 2 a 3 obžalobného návrhu, dopustil s už odsúdeným B. P. obžalovaný O. B..

Obžalovaný O. B. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný, pričom uviedol, že chodieval cez Česku republiku do Nemecka, kam chodieval kupovať autá. Keď sa vracal, mohol sa niekde zastaviť na pumpe na kávu. S B. P. sa pozná, chodil s ním sem tam pre autá, chodieval tam aj s inými ľuďmi.

Následne súd so súhlasom procesných strán na hlavnom pojednávaní prečítal výpovede svedkov T. M. Z., T. I. M. a B. Z. z prípravného konania, z ktorých výpovedí vyplýva, že došlo k spáchaniu skutkov uvedených v obžalobnom návrhu, avšak ani jeden z týchto svedkov nedisponoval žiadnymi informáciami o možných páchateloch týchto skutkov. Týchto svedkov teda nemožno označiť za svedkov, ktorí by usvedčovali obžalovaného O. B..

Z odborného vyjadrenia zo dňa 11.11.2015, ktoré sa týkalo porovnávania daktyloskopických otláčkov B. P. a O. B. s daktyloskopickými otláčkami zaistenými na mieste činu, vyplýva, že zhoda bola zistená len ohľadne B. P.. Zvyšné odborné vyjadrenia, ktoré boli čítané na hlavnom pojednávaní sa netýkali možných páchatelov žalovaných skutkov, ale ustálenia výšky spôsobenej škody trestnou činnosťou.

Prokurátor v skutkoch uvedených v bodoch 2 a 3 obžalobného návrhu kládol obžalovanému O. B. zhodne za vinu, že už odsúdený B. P. a obžalovaný O. B. „vnikli do zaparkovaného a riadne uzamknutého vozidla...“ s tým, že v obidvoch skutkoch je následne uvedené, že z týchto vozidiel veci odcudzil už odsúdený B. P. (teda nie aj obžalovaný O. B.) a to v bode 2 notebook a v bode 3 tablet. Z uvedených skutkových viet možno preto vyvodiť, že prokurátor kladie za vinu obžalovanému O. B., že sa mal podieľať na vniknutí do vozidiel s tým, že z vozidiel už odcudzoval veci len B. P.. V skutkoch pritom nie je bližšie konkretizované (rozvedené) ako mali už odsúdený B. P. a obžalovaný O. B. vniknúť (vlámať sa) do zamknutých motorových vozidiel.

Prokurátor teda v konaní pred súdom, vo vzťahu k obžalovanému O. B., dokazoval to, že mal vniknúť do uzamknutého vozidla, pričom z podaného odvolania prokurátora je zrejmé, že jediným dôkazom, z ktorého vyvodzoval túto skutkovú okolnosť bol kamerový záznam, ktorý bol na hlavnom pojednávaní súdom prehratý.

V tomto smere prokurátor v podanom odvolaní uvádzal, že na základe analýzy kamerových záznamov vykonanej Políciou Českej republiky zo dňa 27.05.2015 v spojení s analýzou zo dňa 27.11.2015 bolo jednoznačne preukázané, že polícia Českej republiky ako spolupáchatel'a skutku jednoznačne stotožnila obžalovaného O. B..

Krajský súd preto preskúmal zabezpečené kamerové záznamy ako aj ich vyhodnotenie zo strany O. ČR a dospel k záveru, že z nich nevyplýva, že by to bol aj obžalovaný O. B., ktorý by mal vniknúť do uzamknutých motorových vozidiel, respektíve aspoň manipulovať s odcudzenými vecami. Na kamerových záznamoch ako aj ich policajných popisoch, vo vzťahu k skutkom uvedeným v bodoch 2 a 3, možno napríklad vyvodiť, že je to už odsúdený B. P., ktorý prichádza k vozidlu poškodeného, otvára dvere vozidla a odchádza s odcudzenou vecou. Pri tomto konaní nie je v sprievode inej osoby,

ktorá by s ním prehľadávala vozidlo, či odnášala odcudzené veci. Tomuto zisteniu napokon nasvedčuje aj vyššie uvedené zistenie, keď pri daktyloskopickom porovnávaní odtlačkov z miesta činu bola zistená zhoda len ohľadne odsúdeného B. P..

Pokiaľ ide o vyhodnotenie kamerových záznamov Políciou ČR zo dňa 27.05.2015 (skutok uvedený v obžalobnom návrhu pod bodom 2), na ktoré poukazuje prokurátor v podanom odvolaní, tak z neho možno vyvodiť, že páchatel' (tak polícia označila osobu B. P.) prechádza okolo zadnej a ľavej strany vozidla poškodeného, pričom následne v pravej ruke drží predmet obdĺžnikového tvaru čiernej farby. Spolupáchatel' (tak polícia označila osobu O. B.) sa v tom čase nachádza na úrovni pravého zadného rohu objektu OMV (teda nie je spoločne s B. P. pri vozidle poškodeného). Polícia ČR z uvedeného záznamu uzatvorila, že krádeže sa dopustil páchatel', t. j. B. P. za účasti spolupáchatel'a, t. j. O. B., pričom k účasti O. B. uviedla len to, že páchatel' a spolupáchatel' prišli a odišli jedným vozidlom.

Podľa názoru krajského súdu zo skutočnosti, že obžalovaný O. B. ma prísť a následne aj odísť na OMV s odsúdeným B. P. nemožno mechanicky vyvodzovať, že to bol aj obžalovaný O. B., ktorý vnikol do uzamknutého motorového vozidla, tak ako to popisuje prokurátor v podanej obžalobe, nakoľko obžalovaný O. B., podľa policajného popisu na ktorý poukazuje prokurátor v podanom odvolaní, nemal byť pri vozidle poškodeného a ani nemal manipulovať s odcudzenými vecami. Obžalovaný O. B. mohol síce reálne vedieť o tom, že na mieste, kde zastavili s vozidlom sa odsúdený B. P. dopustí trestného činu krádeže (a poskytovať mu napríklad pomoc vo forme stráženia priestoru), avšak rovnako tak o tom vedieť nemusel a mohlo ísť o samostatné konanie odsúdeného B. P. (odsúdený B. P. pritom ešte v prípravnom konaní využil svoje právo a odmietol vypovedať). Absentujúce dôkazy nemôže súd nahrádzať domnienkami, či špekuláciami.

Zhodné je to aj ohľadne vyhodnotenia kamerového záznamu k skutku uvedenému v bode 3 obžalobného návrhu (analýza záznamu vyhotovená Políciou ČR dňa 21.06.2015), pričom v tomto prípade pracovala polícia aj s verziou o ďalšej osobe, ktorú označovala ako spolupáchatel' 1 (nestotožnená osoba).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd uzatvára, že na hlavnom pojednávaní v konaní pred súdom prvého stupňa nebol produkovaný žiadny dôkaz, z ktorého by nepochybne (mimo rozumnú istotu) vyplývalo, že skutkov uvedených v bodoch 2 a 3 obžalobného návrhu sa dopustil aj obžalovaný O. B., t. j., že by vnikol do zaparkovaného a riadne uzamknutého motorového vozidla spoločne s už odsúdeným B. P., tak ako mu to kladie za vinu prokurátor v podanej obžalobe. Práve z týchto dôvodov bolo na mieste uplatnenie zásady in dubio pro reo a oslobodenie obžalovaného spod obžaloby postupom podľa § 285 písm. c) Tr. por., pretože nebolo nepochybne preukázané, že stíhaný skutok spáchal práve obžalovaný O. B. alebo aj obžalovaný O. B.. V tomto smere odvolací súd poukazuje aj na judikatúru, ktorá konštatuje, že zásada zisťovania skutkového stavu veci, o ktorej nie sú dôvodné pochybnosti vyžaduje, aby súd oprel svoje rozhodnutie o vine o jednoznačne zistené fakty a nie len o pravdepodobnosť. Tam, kde nie je možné bezpečne určiť, ktorá z variant skutkového riešenia zodpovedá skutočnosti, musí súd voliť tú, ktorá je pre obvineného najpriaznivejšia (R 46/1963)

Odvolací súd uzatvára, že v konaní pred súdom prvého stupňa nebol produkovaný taký súhrn dôkazov, ktoré by jednoznačne a nepochybne usvedčovali obžalovaného O. B. zo spáchania skutkov uvedených v bodoch 2 a 3 obžalobného návrhu. Odvolací súd pritom nekonštatuje, že obžalovaný O. B. sa nedopustil skutkov uvedených v bodoch 2 a 3 obžalobného návrhu spoločne s už odsúdeným B. P., ale konštatuje, že nebolo bez rozumných pochybností preukázané, že sa skutkov uvedených v bodoch 2 a 3 obžalobného návrhu dopustil. Nedokázaná vina tu má však rovnaké dôsledky ako dokázaná nevina a tým je, za použitia zásady in dubio pro reo, oslobodenie obžalovaného spod obžaloby.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.